

faa vederhaeftig Mand, at der ikke er Grund til at frygte for, at han i den korte Mellemtid skal gaa fallit eller dæslige. Man maa dog enten i begge Tilfælde gaa ud fra, at Pantekreditor kun indlader sig med Foll, som han kan stole paa, eller ogsaa gaa ud fra, at man i det daglige Liv kan komme til at indlade sig med Foll, som man ikke kjender tilstræffeligt. Under den sidste Forudsætning aabner den bestaaende Tingens Tilstand en Leilighed til Bedragerier og Usikkerhed i Retstilstanden, hvilket vil blive forandret ved, hvad der er foreslaaet. En Betragtning, som de Herrer maasse ville tillægge mindre Vægt, men som dog fortjener at anmærkes, er den, at Lovgivningens Bestemmelser paa dette Punkt, der nu ere flere Hundrede Aar gamle, ikke desto mindre indtil den nyeste Tid have givet Anledning til forskjellige Tvivl. Selv i den allernyeste Tid har det viist sig, at der imellem Retslærde er meget forskjelligte Meninger om, hvorledes disse Bestemmelser rigtig skulle fortaas og anvendes i alle Enkeltheder, og det vilde derfor dog være en Fordel, om man ogsaa paa dette Punkt kunde faae klare og tydelige Regler. Jeg mener derfor i Modsetning til det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), at det i Virkeligheden vilde være et Fremmskridt og en Binding for Retslivet, naar man vilde vedtage §§ 154 og 159, i Stedet for at det, som han sagde, skulde føre til et Tilbagekridt. — Hvad angaar hans Bemærkninger om Pantsetning, behøver jeg ikke at sige ret meget, efter hvad min ærede Ven for Københavns 1ste Valgkreds (G. Rimestad) for et Dieblit siden udtalte. Jeg kan ikke negte, at det forekommer mig, at det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) gjorde sig skyldig i idelige Modsigelser. Han begyndte med at sige, at i og for sig var det universelle og specielle Underpant det Samme, at der mellem disse to Arter af Underpant kun var en Formforskjel — det var det ærede Medlems Ord —, og senere i sit Foredrag kom han selv til at udvikle, hvor stor og betydelig Forskjel der netop i Realiteten er imellem disse to Arter af Underpant. Det ærede Medlem sagde selv, at ved at bortkaste det universelle Pant, som han kaldte det, og der-

imod beholde det specielle brød man Pantrettens Begreb, man bortkastede den gode Stump og beholdt den daarlige Stump, man beholdt kun en Stykke af Underpantet, idet den specielle Pantsetning er meget sjelden, fordi den forhindrer Pantsetteren i at sælge de enkelte Stykker, hvilket han derimod kan, naar der er Tale om en universel Pantsetning. Jeg skulde mene, at det er en overordentlig vigtig Forskjel, der her fremtræder imellem det saakaldte universelle Underpant og det specielle, denne Forskjel, at, naar man pantsætter en Samling af Gjenstande, har Kreditor i Virkeligheden net ikke faaet nogen tinglig Ret. Thi hvorledes forholder det sig? En Mand har pantsat sin Besætning, uden endog at sige, af hvor mange Heste eller Køer den bestaar; men, naar det nu er Meningen, at den Mand, der har givet det saakaldte Pant, kan Dagen efter frit sælge ikke blot enkelte Stykker af Besætningen, men alle sine Heste eller Køer og — hvad man har Exempel paa — kan holde Auktion over hele sin Besætning, maa jeg saa spørge, om man ikke maa give mig Ret i, at denne Maade at give Pant paa i Virkeligheden er at tage den maasse godtroende Kreditor ved Næsen? Pantsetteren giver i Virkeligheden ikke Sikkerhed i Noget, det hele reducerer sig til, som det blev sagt af min ærede Sidemand (G. Rimestad), at han i Stedet for at give sin Kreditor en reel Ret ved Pantet egentlig kun lover Kreditor, at han i paakommende Tilfælde skal i Sammenligning med andre Kreditorer have en særegen privilegeret Stilling. Med andre Ord, den bestaaende Lovgivning giver Anledning til at bryde Princippet om den retfærdige og ligelige Fordeling imellem Kreditorerne, som det for en væsentlig Del er Hensigten med dette Lovforslag, at bringe tilsvæte. Og saa skal jeg i Øvrigt, foraauidt det ærede Medlem fra Sorø (Alberti) saa stærkt har gjort gjældende, at man vustede Krediten, at man gjorde Brud paa vor Retstilvilling og dæslige, minde om, at disse Arter af Underpant, det generelle og det saakaldte universelle Underpant, skrive sig først fra Aaret 1841. For den Tid var det i alt Fald meget omvistet imellem de Retslærde, hvorvidt disse Arter af Pantsetning vare til-